

Publicerad 2007-07-22 23:11 av flisan_jag

Ensamma tillsammans

jag står ensam i allén
med cigarettglöd som enda sällskap
det är natt
eller kanske är det morgon
jag vet inte
ingen vet
och ingen kommer få veta

jag är ensam
omringad av mörker
cigarettglöd
en ensam stjärna på en kolsvart himmel
kanske vet någon att jag står här
kanske inte

rökmoln efter rökmoln
tänker att stjärnan är precis som jag
fast nej
en askpelare har bildats
jag slår bort den
askan är mer som jag
lugnet efter stormen

fast jag har glöd inom mig
jag känner det
för det liksom bränner
och gör ont
kanske brinner det inom mig
trots allt
kanske inte

mörkret håller på att sluka mig
jag tittar på glöden
glöden som blir till aska
askan som är som jag

mina fötter söker sig fram
i det daggvåta gräset
knäpptyst

som en svart katt
bara jag som är vaken
eller kanske ligger det någon och lyssnar
kanske är det någon som iakttar
kanske är det en sömnlös själ
precis som jag

en falnande eld
en askpelare
redo att slå av
eller kanske det finns en ensam askpelare
i en allé någon annanstans
just precis
nu
kanske tänker han eller hon likadant
kanske han eller hon fryser
och kanske är vi inte så ensamma trots allt
vi är ju ensamma tillsammans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren flisan_jag med Poeter.se id #5553 innehar upphovsrätten